

1. Zase vzpomínám a před okny lampy září ulicí
jsi tak vzdálená, zbyl mi po tobě jen polštář vonící
po tvých vlasech co jsem hladil, když jsi chystala se spát
teď po zádech mráz mi běhá, tvoji vůni mám tak rád
tyhle řádky jsou jen zlomek, co chtěl bych ti dát

R: Moc mi chybíš a tak ti píšu,
jak po silném kafe se mi zrychluje tep
co vlastně děláš, a jak se vůbec máš?
Já chtěl bych vědět a to teď hned
ještě tu visí tvůj svazek klíčů,
ale za tu dobu už je zbarvila rez
říkám si "blázen" to, že se mi stále zdáš
a jestli nebyl's, tak už určitě dnes
tyhle řádky jsou jen zlomek,
co chtěl bych ti dát

2. Tu chvíli proklínám, kdy jsi odešla a já klidně zůstal stát
v domnění, že mám sílu zůstat sám, neměl důvod se tě ptát
jestli se vrátíš nebo aspoň vědět dáš,
to pro mě bylo samozřejmé,
tak stále doufám, že nikoho nepotkáš,
ale možná už je pozdě, to vím
tyhle řádky jsou jen zlomek, co chtěl bych ti dát....

R: Moc mi chybíš a tak ti píšu,
jak po silném kafe se mi zrychluje tep
co vlastně děláš, a jak se vůbec máš?
Já chtěl bych vědět a to teď hned
ještě tu visí tvůj svazek klíčů,
ale za tu dobu už je zbarvila rez
říkám si "blázen" to, že se mi stále zdáš
a jestli nebyl's, tak už určitě dnes
tyhle řádky jsou jen zlomek,
co chtěl bych ti dát
tyhle řádky jsou jen zlomek,
co chtěl bych ti dát